

Η 8η Ημέρα μετά το Πάσχα: Όταν η λογική αδυνατεί να εξηγήσει τα υπέρλογα

[Ορθοδοξία](#) / [Θεολογία](#)

(†) [Μητροπολίτης Πισιδίας Σωτήριος Τράμπας](#)

Η σημερινή 8η ημέρα μετά το Πάσχα είναι γνωστή ως «Κυριακή του Θωμά». **« Διότι, αυτή την ημέρα, ο Απόστολος Θωμάς ομολόγησε τον Αναστημένο Ιησού ως Κύριόν του και Θεόν του (βλ. Ιωάν. 20,28).**

Ο Θωμάς ήταν ψαράς, ως φαίνεται από το περιστατικό εκείνο, όπου με τον Πέτρο και άλλους Μαθητές πήγε για ψάρεμα στη λίμνη της Τιβεριάδας (βλ. Ιωάν. 21,2-3). Σε κάποιο λιμανάκι της λίμνης θα τον συνάντησε ο Κύριος, τον κάλεσε και τον συμπεριέλαβε στη συνοδεία των Δώδεκα Μαθητών Του, όπως τον Πέτρο, τον Ιωάννη και άλλους ψαράδες.

Ο Θωμάς διακρινόταν για την αγάπη του και την αφοσίωσή του προς τον Διδάσκαλό του. Όταν ο Κύριος είχε αναγγείλει στους Μαθητές Του ότι πέθανε ο Λάζαρος και πρέπει να πάει στη Βηθανία, έξω από τα Ιεροσόλυμα, όπου οι Ιουδαίοι είχαν συνωμοτήσει να φονεύσουν τον Ιησού, ο Θωμάς είπε στους άλλους Μαθητές: «Ας πάμε κι εμείς να πεθάνουμε μαζί Του» (Ιωάν. 11,16). Ήταν αποφασισμένος για

όλα, όπως αποδείχθηκε από τη μετέπειτα ζωή του.

Όμως ο Θωμάς, θα μπορούσαμε να πούμε, ως χαρακτήρας ήταν πραγματιστής· άνθρωπος που πάντοτε ενεργούσε με τη λογική, χωρίς να επηρεάζεται απόλυτα από το συναίσθημα. Το κάθε τι ήθελε να το γνωρίζει επακριβώς, όχι γενικά και αόριστα. Φάνηκε αυτό σε διάφορα περιστατικά, που αναφέρονται στα ιερά Ευαγγέλια (βλέπ. Ιωάν. 14, 2-5).

Ιδιαίτερα αυτή την τάση του Θωμά τη βλέπουμε στο γεγονός της εμφάνισης του Ιησού την ημέρα της Ανάστασής Του στους Δέκα Μαθητές. Έλλειπε εκείνη την ώρα ο Θωμάς. Όταν επέστρεψε τον διαβεβαίωναν χαρούμενοι οι Δέκα: Θωμά, ο Διδάσκαλος αναστήθηκε· ήρθε εδώ και Τον είδαμε. Ο Θωμάς αντέταξε επιφύλαξη: Αν δεν Τον ιδώ με τα μάτια μου και ψηλαφήσω τα σημάδια των πληγών Του δεν θα πιστέψω.

Ίσως μας εκπλήσσει η επιφυλακτική αυτή στάση του Θωμά. Αλλά, ως φαίνεται, ήταν οικονομία Θεού, καθώς το γεγονός αυτό δίνει την απάντηση σε όσους, για να πολεμήσουν τη θεότητα του Χριστού, προπαγανδίζουν ότι τα περί Αναστάσεως του Χριστού είναι αποκύημα της φαντασίας των Μαθητών Του. Ότι τάχα, η μεγάλη λατρεία τους προς τον Διδάσκαλον, τους δημιούργησε αυτή την ψευδαίσθηση, και ισχυρίστηκαν ότι τον είδαν ζωντανό.

Όμως, όπως βλέπουμε, η πραγματικότητα είναι τελείως διαφορετική. Κάθε άλλο παρά εύπειστοι ήσαν οι Μαθητές. Όχι μόνον ο Θωμάς, αλλά και όλοι οι άλλοι Απόστολοι, όταν οι Μυροφόρες γυναίκες πήγαν και τους ανήγγειλαν ότι ανέστη ο

Κύριος, οι Απόστολοι πώς το άκουσαν; «Τα λόγια αυτά τους φάνηκαν σαν φλυαρίες και δεν τις πίστευαν», μας πληροφορεί ο Ευαγγελιστής Λουκάς (24,11). Η αρχική, λοιπόν, δυσκολία των Μαθητών να πιστέψουν στην Ανάσταση του Κυρίου βοηθεί και τους δύσπιστους άλλων εποχών μέχρι σήμερα, να πιστέψουν.

Οι Απόστολοι, κήρυξαν την Ανάσταση του Χριστού, αφού πρώτα τον είδαν, τον άκουσαν, του μίλησαν και τον συναναστράφηκαν επί 40 μέρες μετά την Ανάστασή Του! Και την ομολογία τους αυτή οι Απόστολοι την υπέγραψαν με το αίμα τους. Ακριβώς επειδή κήρυτταν τον Αναστάντα Χριστόν ως αληθινό Θεό, όλοι τους υπέστησαν διωγμούς, φυλακίσεις, βασανιστήρια, εξορίες και μαρτύρια.

Φυσικά αυτό συνέβη και με τον Απόστολο Θωμά. Μετά την ομολογία του μπροστά στον Ιησού «ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου», και τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, που έλαβε την ημέρα της Πεντηκοστής, ολόκληρη τη ζωή του την αφιέρωσε στο κήρυγμα του Ευαγγελίου, του οποίου βασικό θέμα είναι ο Αναστάς Κύριος.

Όταν οι Άγιοι Απόστολοι άρχισαν τις περιοδείες τους σε διάφορα έθνη ο Απόστολος Θωμάς πήγε αρχικά στην Περσία. Αφού πολλοί πίστεψαν στον Χριστό με το κήρυγμα του Ευαγγελίου, προχώρησε πιά πέρα μέχρι την Ινδία. Ο Απόστολος Θωμάς, με τα εμπνευσμένα κηρύγματά του, την αγάπη του προς ασθενείς και αδυνάτους και τα καταπληκτικά θαύματά του, είλκυσε πλήθη Ινδών στον Χριστό, ακόμα και τον βασιλέα Γουνδαφόρ και τη σύζυγό του. Συνέχισε το αποστολικό του έργο και στα χρόνια του νέου βασιλέα Μισδαίου και μάλιστα βάπτισε, μεταξύ πολλών άλλων, και τη νέα βασίλισσα Τερτία και τον γιό της. Αυτό εξόργισε τον βασιλέα και διέταξε να φονεύσουν τον Απόστολο του Χριστού. Ήταν το έτος 72 μ. Χ. όταν στρατιώτες του βασιλέα οδήγησαν τον Απόστολο Θωμά στο βουνό και εκεί

τον διεπέρασαν με τις λόγχες τους. Μετά από τρεις αιώνες, το έτος 357, ο Μέγας Κωνσταντίνος μετέφερε τα ιερά λείψανά του στην Κωνσταντινούπολη, και τα αποθησαύρισε στον Ναό των Αγίων Αποστόλων.

Έτσι ιδρύθηκε η Εκκλησία στο Μάλαμπαρ (στη Ν.Δ. Ινδία), που μέχρι σήμερα είναι γνωστή ως Εκκλησία του Αποστόλου Θωμά.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, μετά την Ομολογία του Θωμά, όπως ακούσαμε από το ιερό Ευαγγέλιο ο Κύριος του απάντησε: «Πείστηκες επειδή με είδες με τα μάτια σου· μακάριοι εκείνοι που χωρίς να με έχουν δει πιστεύουν» (στίχ. 29). Είθε σε αυτούς που, χωρίς να Τον βλέπουν με τα σωματικά μάτια, πιστεύουν ακράδαντα στον Αναστάντα Χριστό, να συμπεριλαμβανόμαστε και όλοι εμείς. Και όχι απλώς να πιστεύουμε στην Ανάσταση του Χριστού· αλλά -όπως γράφει ο Απόστολος Παύλος- και να γνωρίσουμε τον Χριστό και τη δύναμη που πηγάζει από την Ανάστασή Του και έρχεται σε μας και μας εγκαινιάζει μια νέα πνευματική ζωή (βλέπ. Φιλιπ. 3,10). Αμήν.

<https://bit.ly/2Yf9JIo>